

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Emila Bdžocha a sudcov JUDr. Martina Piovartsyho a JUDr. Pavla Farkaša na neverejnom zasadnutí konanom dňa 20. augusta 2008 v Bratislave v trestnej veci proti odsúdenému **L. M.**, pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zák., o návrhu poškodených A. T. a J. F. na odňatie a prikázanie veci, podľa § 23 ods. 1 Tr. por. takto

r o z h o d o l :

Trestná vec odsúdeného L. M. vedená na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 5 Tos 32/2008 sa tomuto súdu **n e o d n í m a**.

O d ô v o d n e n i e :

Dňa 17. júla 2008 bola Okresným súdom Rožňava predložená trestná vec (toho času už právoplatne) odsúdeného L. M. Krajskému súdu v Košiciach na rozhodnutie o sťažnosti poškodených A. T. a J. F. proti uzneseniu Okresného súdu Rožňava z 8. júla 2008, sp. zn. 2 T 2/2007.

Písomným podaním doručeným Krajskému súdu v Košiciach dňa 24. júla 2008 poškodení A. T. a J. F. navrhli odňať predmetnú trestnú vec tomuto krajskému súdu a prikázať ju inému súdu.

Svoj návrh odôvodnili v podstate tým, že o ich sťažnosti proti vyššie uvedenému rozhodnutiu doposiaľ krajský súd nerozhodol, čím vznikajú prieťahy v konaní. Uviedli, že na príslušnom súde pôsobia miestne väzby (bez ich bližšej konkretizácie). Ďalej poukázali na spisový materiál z prípravného konania, z ktorého má vyplývať, že vo veci rozhodoval nepríslušný policajný orgán a došlo aj k nesprávnemu právnomu posúdeniu spáchaného skutku, keď tento mal byť kvalifikovaný aj ako trestný čin ublíženia na zdraví. Taktiež poukázali na viaceré

porušenia zákona (najmä Trestného zákona a Trestného poriadku) konkrétnou citáciou zákonných ustanovení, ako aj článku 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ku ktorým malo dôjsť v pôvodnom konaní. Napokon požiadali najvyšší súd o súčinnosť pri podaní návrhu na obnovu konania prokurátorom, ako aj (bližšie nešpecifikovanú) pomoc, aby neboli ukrátení vo svojich nárokoch na náhradu škody.

Z prípisu predsedníčky senátu Krajského súdu v Košiciach, ktorým bol spis predložený najvyššiemu súdu, vyplýva, že táto nezistila žiadne dôvody na odňatie a prikázanie veci tomuto súdu.

Podľa § 23 ods. 1 Tr. por. **z dôležitých dôvodov** môže byť vec príslušnému súdu odňatá a prikázaná inému súdu toho istého druhu a stupňa; o odňatí a prikázaní rozhoduje súd, ktorý je obom súdom najbližšie spoločne nadriadený.

„Dôležitými dôvodmi“ podľa uvedeného ustanovenia sú predovšetkým okolnosti, ktoré zabezpečujú zistenie skutkového stavu veci, výchovné pôsobenie trestného konania na páchatel'a a na ostatných občanov, čo najrýchlejšie prejednanie veci a pod.

„Dôležitým dôvodom“ môže byť aj skutočnosť, že u obžalovaného môžu vzniknúť pochybnosti o nezaujatosti všetkých sudcov súdu, ktorý má o veci rozhodovať. Musí však ísť o konkrétne skutočnosti, ktoré môžu vzbudiť pochybnosť o nezaujatosti sudcu pre jeho pomer k prejednávanej veci alebo osobám, ktorých sa úkon priamo týka, k ich obhajcom, zákonným zástupcom a splnomocnencom alebo pre pomer k inému orgánu činnému v trestnom konaní (§ 31 ods. 1 Tr. por.).

Za dôležité dôvody v zmysle § 23 ods. 1 Tr. por. nemožno považovať ničím nekonkretizované domnienky poškodených A. T. a J. F. o „miestnych väzbách“, a teda zaujatosti sudcov Krajského súdu v Košiciach.

Preskúmajúc kompletný spisový materiál Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že nie sú splnené zákonné podmienky na tzv. delegovanie veci inému súdu toho istého druhu a stupňa v zmysle ustanovenia § 23 ods. 1 Tr. por., nakoľko nie je daný žiadny dôležitý dôvod predpokladaný citovaným zákonným ustanovením, v dôsledku ktorého by mohlo byť ohrozené nestranné a zákonné prejednanie uvedenej trestnej veci.

Posudzovaná trestná vec bola na Krajskom súde v Košiciach riadne pridelená do senátu 5 Tos. Poškodení domáhajúci sa delegovania veci vo svojom návrhu neuviedli žiadne dôvody predpokladané ustanovením § 23 ods. 1 Tr. por. Pokiaľ namietajú existenciu miestnych väzieb na krajskom súde, neuvádzajú v čom majú tieto spočívať ani medzi akými osobami majú tieto existovať. Namietaný nezákonný postup orgánov prípravného konania je odstrániteľný len na základe zákonom predpokladaných opravných prostriedkov, avšak nie je sám osebe dôvodom na tzv. delegovanie veci a v tomto konaní ani nemôže byť preskúmaný. Neobstojí ani námietka poškodených na priet'ahy v konaní – Okresný súd Rožňava po vydaní uznesenia z 8. júla 2008, sp. zn. 2 T 2/2007, totiž predložil vec krajskému súdu bezprostredne po doručení sťažností poškodených proti citovanému uzneseniu (sťažnosti boli okresnému súdu doručené 15. a 16. júla 2008, pričom spis bol krajskému súdu predložený 17. júla 2008).

Najvyšší súd Slovenskej republiky teda nezistil dôvodnosť delegovania predmetnej trestnej veci Krajskému súdu v Košiciach a dôvody uvádzané poškodenými v návrhu na odňatie veci tomuto súdu vyhodnotil ako zjavne neopodstatnené.

Dotknutý Krajský súd v Košiciach je preto v zmysle ustanovení o zákonnom súde a sudcoch určený a plne spôsobilý rozhodovať v konaní 5 Tos 32/2008 o sťažnostiach poškodených A. T. a J. F. proti uzneseniu Okresného súdu Rožňava z 8. júla 2008, sp. zn. 2 T 2/2007.

V súvislosti s prejednávaným návrhom na odňatie a prikázanie veci je potrebné uviesť, že v deň konania predmetného neverejného zasadnutia - 20. augusta 2008 - doručil poškodený J. F. najvyššiemu súdu písomné podanie označené ako „vznesenie námietky zaujatosti sudcu“. V nej uvádza, že má pochybnosť o nezaujatosti predsedu senátu, čo konkrétne zdôvodnil tým, že príslušná zamestnankyňa najvyššieho súdu mu dňa 5. augusta 2008 neumožnila riadne sa oboznámiť, resp. nazrieť do spisu, v dôsledku čoho bol nútený vyžiadať si fotokópiu celého spisového materiálu, aby mohol najvyššiemu súdu predložiť listinné dôkazy potrebné pre konanie o posudzovanom návrhu na odňatie a prikázanie veci. Súčasne vzniesol námietku zaujatosti aj voči JUDr. A. K., predsedníčke senátu Krajského súdu v Košiciach pre nesprávny procesný postup pri vybavovaní jeho žiadosti na priet'ahy v konaní v predmetnej trestnej veci. V závere uviedol: „nakoľko predseda senátu najvyššieho súdu 4 Ndt nám poškodeným v trestnej veci s funkcionármi štátnej správy súdu nepostupovali v súlade procesnoprávnymi a hmotnoprávnymi normami, dodržiavanie ktorých je garanciou práva na ochranu nezávislým a nestranným súdom, z toho

dôvodu vznášam námietku zaujatosti sudcu – predsedu senátu 4 Ndt na Najvyššom súde SR a žiadam, aby bol vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania v tejto veci“.

Predseda konajúceho senátu toto písomné podanie, posudzujúc ho podľa obsahu, vyhodnotil ako námietku zaujatosti smerujúcu voči nemu a zistil, že o tejto námietke zaujatosti nemožno v zmysle § 31 ods. 4 Tr. por. a § 32 ods. 7 Tr. por. konať, nakoľko nebola podaná bez meškania.

Podľa § 31 ods. 4 veta prvá Tr. por. námietku zaujatosti je strana povinná vzniesť bez meškania, len čo sa dozvedela o dôvodoch vylúčenia.

Podľa § 32 ods. 7 Tr. por. o námietke zaujatosti strany, ktorá je založená na tých istých dôvodoch, pre ktoré už raz bolo o takej námietke rozhodnuté alebo ktorá nebola vznesená bez meškania, sa nekoná.

V námietke zaujatosti uvádzané skutočnosti (namietaná nezákonnosť procesného postupu) sa týkajú doterajšieho priebehu konania v predmetnej trestnej veci, dokonca štádia konania na Krajskom súde v Košiciach, pričom jedinou skutočnosťou namietanou vo vzťahu k najvyššiemu súdu je (poškodeným tvrdené) znemožnenie riadne nahliadnuť do spisu. Odhliadnuc od toho, že toto tvrdenie je nepravdivé (z úradného záznamu spísaného zapisovateľkou tunajšieho súdu vyplýva, že poškodený študoval spis 5. augusta 2008 v čase od 13.50 do 14.30 hod.) a že aj jeho „eventuálna pravdivosť“ nezakladá dôvod zaujatosti predsedu konajúceho senátu, je potrebné konštatovať, že túto skutočnosť poškodený nenamietal bez meškania. Vznesenie námietky zaujatosti dňa 20. augusta 2008 s poukazom na skutočnosť, ktorá nastala dňa 5. augusta 2008 nemožno považovať za včasné podanie námietky zaujatosti v zmysle § 31 ods. 4 Tr. por. Tým skôr nemožno túto námietku považovať za podanú “bez meškania“ vo vzťahu k skutočnostiam, ktoré tomuto okamihu časovo predchádzali (skutočnosti týkajúce sa procesného postupu krajského súdu), i keď ani tieto svojím obsahom nemajú žiadny vzťah ku konajúcemu predsedovi senátu. Je potrebné tiež poznamenať, že námietka zaujatosti bola podaná (vychádzajúc z prezenčnej pečiatky najvyššieho súdu) dňa 20. augusta 2008 v čase 08.15 hod. (osobne), pričom termín neverejného zasadnutia určený na rozhodnutie o návrhu poškodených na odňatie a príkazanie veci v zmysle § 23 ods. 1 Tr. por. bol určený na 09.00 hod. toho istého dňa, čo ešte zvyrazňuje oneskorenosť podania tejto námietky, odhliadnuc od tej skutočnosti, že takéto konanie poškodeného J. F. má obštrukčnú povahu. Navyiac podaná námietka zaujatosti trpí rovnakým nedostatkom nevedenia konkrétnych skutočností, ktoré by odôvodňovali vylúčenie sudcu z vykonávania

úkonov trestného konania ako už vyššie posudzovaný návrh na odňatie a prikázanie veci. Napokon je potrebné konštatovať, že argument poškodeného ohľadne nevyhnutnosti vyhotovenia fotokópie celého spisového materiálu z dôvodu, aby najvyššiemu súdu predložil listinné dôkazy z tohto spisu dôležité pre rozhodovanie o návrhu poškodených na odňatie a prikázanie veci je nelogický, nakoľko tento spisový materiál mal najvyšší súd k dispozícii.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto na neverejnom zasadnutí konanom dňa 20. augusta 2008 preskúmal podanú námietku zaujatosti, a po zistení, že sú splnené podmienky uvedené v § 32 ods. 7 v spojení s § 31 ods. 4 Tr. por. na nekonanie o tejto námietke, rozhodol o návrhu poškodených A. T. a J. F. na odňatie a prikázanie veci podľa § 23 ods. 1 Tr. por. tak, ako je uvedené v enunuciáte tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 20. augusta 2008

JUDr. Emil B d ž o c h, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Sláva Drgoňová